

Sygn. akt VIII Ga 60/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska

SR del. Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2016 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na punkt II wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 kwietnia 2016 r., sygn. akt VIII Ga 60/16

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł (stu dwudziestu złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO (...)SSO (...)SSR del.(...)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 kwietnia 2016 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 29 września 2015 roku, sygn. akt XI GC 999/14. W punkcie II wyroku orzeczono o kosztach postępowania apelacyjnego, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1800 złotych.

Na skutek pisma pełnomocnika pozwanego, w którym wskazano na oczywistą omyłkę skutkującą błędnym naliczeniem procentowym stawki wynagrodzenia pełnomocnika, Sąd Okręgowy, postanowieniem z dnia 25 maja 2016 roku, sprostował oczywistą niedokładność w wyroku i oznaczył wysokość kosztów postępowania apelacyjnego na kwotę 2700 złotych.

Powód wywiódł zażalenie co do kwoty 900 złotych kosztów postępowania apelacyjnego tj. w zakresie, w jakim Sąd oznaczenie kosztów sprostował. Postanowieniu o kosztach w tym zakresie zarzucono naruszenie art. 361 k.p.c. w związku z art. 350 §1 i art. 391§1 k.p.c. oraz art. 394²§1 k.p.c. polegające na dokonaniu ingerencji w merytoryczną treść postanowienia o kosztach procesu, zawartego w punkcie II wyroku, w trybie sprostowania, podczas gdy jedynym

dopuszczalnym trybem w celu zmiany postanowienia o kosztach procesu zawartego w wyroku, jest zażalenie do innego składu sądu II instancji.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zakresie sprostowanym postanowieniem z 25 maja 2016 roku, tj. w części zasądzonej od powoda na rzecz pozwanego dalszą kwotę 900 złotych i o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu powód wskazał na niedopuszczalność sprostowania orzeczenia o kosztach jako orzeczenia merytorycznego i zaznaczył, iż zmiana kwoty nie ma charakteru oczywistej omyłki.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, iż wysokość zasądzonych kosztów, z uwzględnieniem sprostowania, odpowiada prawu albowiem stawka dla nowego pełnomocnika za występowanie przed Sądem II instancji wynosi 75% stawki podstawowej. Wskazał również, iż otrzymał wyrok z uzasadnieniem już po jego sprostowaniu, a tym samym nie miał możliwości złożenia zażalenia na postanowienie o kosztach. Na wypadek uwzględnienia zażalenia powoda, pozwany wniósł o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem o treści odpowiadającej tej sprzed sprostowania, w celu wniesienia zażalenia.

Sąd zwążył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Powód zaskarżył postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego co do kwoty wynikającej z postanowienia Sądu Okręgowego z 25 maja 2016 roku o sprostowaniu. Wprawdzie postanowienie powyższe nie podlega zaskarżeniu, jednak niewątpliwie wywiera wpływ na wysokość finalnie zasądzonych kosztów procesu.

Zgodnie z treścią art. 350 k.p.c. Sąd może sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki pisarskie. W orzecznictwie wskazuje się, że art. 350 k.p.c. daje podstawę do sprostowania wszelkich „niedokładności”. W niniejszym przypadku zaistniała właśnie taka sytuacja, gdzie Sąd popełnił oczywistą omyłkę rachunkową o charakterze niedokładności. Poza sporem bowiem pozostaje, iż w postępowaniu apelacyjnym pozwany był reprezentowany przez pełnomocnika, który nie występował w postępowaniu przed Sądem I instancji. Niesporna jest także wartość przedmiotu zaskarżenia orzeczenia Sądu Rejonowego co do kwoty 54.968 złotych, determinująca ustalenie stawki minimalnej wynagrodzenia pełnomocnika strony wygrywającej. Wynagrodzenie pełnomocnika, ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wynosi 3600 złotych. Jednocześnie §12 wskazanego rozporządzenia ustala stawki minimalne za prowadzenie spraw w postępowaniu apelacyjnym i dla postępowania tego, toczącego przed sądem okręgowym, jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca, przysługuje 75% stawki minimalnej. Matematyczny rachunek wskazuje, iż kwota 2700 złotych, zasądzona od powoda z uwzględnieniem sprostowania, odpowiada wartości 75% stawki minimalnej w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe - postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego, po uwzględnieniu sprostowania dokonanego przez Sąd Okręgowy, odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego oparto o treść art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalono na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku (Dz.U. 2015, poz. 1804) w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zgodnie z §2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 – na kwotę 120 złotych.

SSO Patrycja Baranowska SSO Piotr Sałamaj SSR del. Anna Górnik

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...) (...) (...)